

Độc tác phẩm “NHỚ MẸ ÂM THẦM” của Lê Mộng Hoàng

Cách đây 21 năm nhà văn Lê Mộng Hoàng đã cho ra mắt tác phẩm đầu tay có tiêu đề là “*Chìa Khóa Mở Cửa Hạnh Phúc Gia Đình*”. Sau đó tác giả tiếp tục viết cho các báo tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn và ở khắp nơi, viết khá đều và khá nhiều tuy cảm bút chỉ là một nghiệp dư đối với bà. Trong bài “*Tâm Tình Của Một Người Cẩm Bút Nữ Ở Hải Ngoại*” bà đã ghi lại hơn 21 năm đeo đuổi công tác “*cẩm bút tài tử*” của mình.

Tác phẩm “*Nhớ Mẹ Âm Thầm*” là cuốn sách thứ hai của tác giả. Một cuốn album kỷ niệm góp nhặt những hình ảnh, hồi ký, bút ký, tâm tình, lời cảm tạ, tình thương và triết lý Phật Giáo v.v... Sách gồm có 3 phần là “TÌNH THƯƠNG”, “GIA ĐÌNH” và “CỘNG ĐỒNG”.

Tác giả chọn tiêu đề là “*Nhớ Mẹ Âm Thầm*” vì trong tác phẩm này bà đã kính dâng trọn vẹn những lời thương nhớ của mình tới người Mẹ là cụ bà Tống Khuyển (Vương Thị Em).

Tác giả trân trọng lưu giữ những giòng chữ viết tay “*Lưu Bút Của Mẹ*” và luôn ghi khắc hình ảnh Mẹ nơi lòng mình trong bài “*Mẹ Là Niềm Vui Nuôi Lớn Nụ Cười*”. Trong bài “*Mười Năm Tình Vẫn Còn Đây*” tác giả ghi lại những buồn vui của gia đình bà mà bà gọi là một gia đình Quảng Nam ở xứ người. 10 năm trước gia đình đã hơn hờ, vui sướng lên phi trường Dulles để đón Mẹ và các em từ Việt Nam sang. “*Hôm nay chúng con tụ họp lại đây để ăn mừng 10 năm Mẹ đến miền đất tự do. Mẹ hãy nhìn xung quanh bàn ăn đi, các con, các cháu đều tươi cười, hơn hờ vì bà ngoại khỏe và vui.*”

Nhân lễ Thượng Thọ 90 của Cụ Bà tác giả viết bài “*Lời Biết Ơn Chân Thành*” của con gái dâng lên Mẹ và sau đó là bài “*Những Ngày Còn Mẹ*” ghi dấu “*93 năm qua Mẹ đã tận tụy suốt đời lo cho chồng và đàn con 8 đứa từng ly từng tí!*” Khi thân mẫu qua đời tác giả viết bài “*Lời Nguyện Đầu Năm*” kính dâng hương linh Mẹ nhân dịp Tết Nguyên Đán.

Và đặc biệt là bài “*Nhớ Mẹ Âm Thầm*” để “thân mến tặng các người con phải nhận đóa hoa màu trắng vào lễ Vu Lan” mà không được cài đóa hoa màu hồng tươi thắm biểu lộ niềm tự hào “Còn Mẹ.”

Bài “*Tâm Tình Của Người Con Mất Mẹ Vào Ngày Cho Mẹ*” tác giả coi như mình đại diện nói lên tấm lòng của tất cả các người con đồng tâm cầu nguyện và thành kính “Ghi lòng tạc dạ công ơn trời biển của quý bậc hiền mẫu.”

Trong bài “*Bà mẹ tuyệt vời của bạn tôi*” tác giả ghi lại những hình ảnh của bà cụ thân sinh ra người bạn thân của mình là Quỳnh Hoa, bạn từ những năm 1956 ở Huế cho tới ngày nay. Tác giả tâm sự: “*Bác đã lo cho gia đình con như là Má con vậy! Trong 14 năm trời con ở xa mẹ, bác đã là Bà Mẹ thứ hai của con.*” Chính vì thế nên trong tác phẩm “*Nhớ Mẹ Âm Thầm*” ngay trang đầu tác giả đã ngỏ lời thành kính ghi nhớ công ơn của “*Mẹ thứ hai (ở Mỹ): bà Trần Thị Uyển (Bác Thơ).*”

Không chỉ âm thầm tưởng nhớ đến bà cụ Mẹ mình, tác giả còn thành kính viết bài nhắc tới “*Người Thầy Tôi Không Bao Giờ Quên*”, đó là thầy Tống Khuyến dạy Pháp văn. Vâng, tác giả vừa là con ruột của ông cụ lại vừa là học trò trong chốn học đường. Chỉ xin ghi lại vắn tắt tâm tình của bà tưởng niệm về ông cụ thân sinh: “*...người đàn ông tình cảm, thông minh, và tuyệt vời nhất trong đời tôi.*” Bà khó quên hình ảnh cũ mãi ghi khắc trong lòng mình: “*Cho đến ngày ba tôi đột ngột qua đời, sau khi đọc kinh Phật và ngồi thiền ông gục xuống rồi đi luôn, chiều hôm ấy Mồng Một tháng Mười năm 1979, ba má tôi sống bên nhau 41 năm.*”

Một nhà văn Mỹ, đã nói: “Giây phút tuyệt vời nhất mà bạn có được là giây phút bạn trải qua trong gia đình” chính vì thế tác giả Lê Mộng Hoàng cũng đã không quên nhắc tới ông chồng và các con.

Tác giả đã thổ lộ tình cảm chan chứa khi nói lời cảm tạ ông chồng “*thầy Huyền đã đem tình “yêu thương thật lòng” sưởi ấm trái tim giá băng và khiến cuộc sống 40 năm qua của tôi được thắm hoa, an lạc.*”

Tác giả ghi lại niềm vui sướng hạnh phúc của gia đình mình khi thấy 2 người con, một trai một gái, đều trưởng thành và lập nghiệp ổn cố trong xã hội Mỹ. Cô con gái đã được bà già chồng khen ngợi là “*biết cách nuôi con và biết cách dạy con*”.

Riêng với cậu con trai tác giả tỏ đôi lời tâm sự trước ngày con bước vào đường sự nghiệp và lập gia đình trong bài “*Thư Của Mẹ*”. Sau đó lại cẩn thận viết bài “*Nói Với Con Nhân Ngày Lễ Thành Hôn Của Con*” với những lời thiết tha “*ngày vui sướng nhất đời của tôi, ngày con trai út của tôi cưới vợ. Cháu Sâm và cô bạn tốt của nó đã cử hành hôn lễ theo nghi thức cổ truyền Việt Nam...*” mặc dù cô vợ của Sâm là người Mỹ...

Bà khuyên các con: “*Ít cãi vã, hôn nhiều, cười nhiều*” thì cuộc sống vợ chồng sẽ được hạnh phúc bền lâu.

Nhân dịp đón mừng lễ Tạ Ơn Thanksgiving cùng với gia đình nhỏ (chồng và các con) và gia đình lớn (các em, các cháu, các chắt) tác giả thổ lộ lòng tri ân của mình trong bài “*Cám Ơn Đời Cám ơn Người.*”

Lê Mộng Hoàng cũng không quên nhắc tới các bằng hữu chốn học đường của mình thuở trước. Bà tỏ ra rất tâm đắc với câu “*Rất nhiều người đến rồi đi trong đời*

tôi duy chỉ có bạn thân sẽ lưu lại dấu tích trong tim tôi.” Và “Bằng hữu cũng giống như rượu vang, càng lâu năm càng ngon” nên bà hào hứng ghi lại nhiều dấu ấn.

Trước hết là kỷ niệm khi tác giả còn đi học với các bạn cùng lớp Đệ Nhất trường Quốc Học từ năm 1959 được nhắc tới nhân cuộc Hội Ngộ “Hội Huế Mùa Hoa Đào 2011” trong bài *“Hẹn hò gặp nhau sau nửa thế kỷ”*. Kế đến là kỷ niệm khi tác giả còn là sinh viên ở Đại Học Xá Viện Đại Học Đà Lạt 1963-1966. Kỷ niệm với Cha viện trưởng trong bài *“Ăn Tết Ở Đại Học Xá Đà Lạt”*. Rồi đến các kỷ niệm khi tác giả còn làm cô giáo với tình nghĩa Thầy Trò với các em học trò cũ trường Trung Thu dấu yêu thuở xa xưa v.v...

Các bằng hữu chốn văn thơ tại vùng Thủ Đô Hoa Kỳ cũng được tác giả ghi dấu lại với lòng cảm phục và kính mến. Tác giả thấp lèn nén hương lòng hoài niệm để nhớ đến hai thân hữu đã qua đời là nhà thơ Hà Bình Trung của Câu Lạc Bộ văn Học Nghệ Thuật vùng thủ đô, trong bài *“Đừng Gọi Tôi Bằng Bác”* và nhà thơ Quỳnh Anh người bạn thơ dễ thương, dạt dào tình cảm của gia đình Kỷ Nguyên Mới, trong bài *“Thương Nhớ Bạn Hiền”*.

Tác giả cũng đặc biệt vinh danh nhà thơ họa Vũ Hối hiện còn đang tiếp tục đóng góp văn học nghệ thuật cho cộng đồng Việt Nam với các biệt tài vẽ đẹp, làm thơ truyền cảm, viết thư họa thần tình.

Về mặt tâm linh tác giả ghi lại những kỷ niệm liên quan tới hoạt động tôn giáo của mình. Nào là Đại Hội Quán Âm (mà tác giả gọi là *“Đại Hội Tình Thương”*). Nào là Pháp Hội Di Đà 2014 (mà tác giả gọi là *“10 ngày cuộc sống thăng hoa”*.) Kế đến là Pháp hội Quán Âm Sám & Mạn Đà La Viên Dung (mà tác giả gọi là *món quà Tâm linh quý giá*).

Rồi còn đến buổi cơm chay mừng 25 năm thành lập hội Phật Giáo Mỹ Châu trong bài *“Hoa Sen Và Hoa Tình Thương Nở Thắm Tại Chùa Hoa Nghiêm”*. Và bài *“Ba Thế Hệ trong gia đình họ Lê chung Một Niềm Vui: Tập Càn Khôn Thập Linh”* mà trong đó người già nhất đã 93 tuổi và người trẻ nhất chỉ mới có 2 tuổi ½ v.v...

Tất nhiên trong cuộc đời ty nạn tại xứ người Lê Mộng Hoàng nhớ mãi cái ngày 30 tháng 4 năm 1975. Bà viết bài *“Làm Sao Quên Được Nỗi Đau Dai Dẳng”* để nhớ chuyện trốn thoát khỏi VN, nhớ chuyện di tản trong ngày tang thương đó. Trong bài *“Câu Chuyện Của Cô Giáo Việt Nam Ty Nạn”* tác giả trang trọng gửi lời cảm tạ chân thành đến quốc gia Hoa Kỳ và dân tộc Mỹ” 40 năm về trước đã “mở lòng, mở cửa” đón nhận người ty nạn.

Cuối cùng có lẽ phải nhắc lại nơi đây tâm sự của tác giả *“Thưa quý vị lúc còn là 1 hướng đạo sinh 8 tuổi ở Hội An đây chiếc xe gỗ cộc cạch đi quỳn góp quần áo cũ giúp nạn nhân lũ lụt tôi đã có ước mơ được thành lập một hội Từ Thiện, để đem quà đến tặng cho các người nghèo khổ”*.

Và giờ đây thì *“giấc mơ của cô bé hướng đạo sinh người Quảng Nam quê mùa, ngây ngô năm xưa biến thành sự thật tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn rộng lớn xa hoa của cường quốc Hoa Kỳ này”*. Đó là Nhóm Từ Thiện Tình Thương Virginia thành lập năm 2005. Tác giả gọi là *“đứa con cầu tự yêu quý”* gồm một nhóm *“bé tí tẹo”* có tính cách gia đình chỉ gồm con cháu, bà con bằng hữu.

Mục tiêu của nhóm là: “*Quan Tâm và Chia Xẻ với Tình Thương*”: Trợ giúp người vô gia cư & gia đình nghèo tại Mỹ. Đóng góp cho công tác từ thiện của các hội bạn cùng mục tiêu tại Mỹ. Phát triển văn hóa Vietnam - Mỹ qua các hoạt động xã hội, cộng đồng. Phát triển Phòng Đọc Sách Tiếng Việt Thư Viện Thomas Jefferson. Đóng góp tịnh tài giúp công trình xây dựng Đài Tưởng Niệm Thuyền Nhân. Trợ giúp các thương phế binh VNCH. Cấp phát học bổng cho học sinh, sinh viên nghèo. Gây quỹ cứu trợ nạn nhân lũ lụt. Thết đãi cơm trưa cho các người vô gia cư. Gửi quà Tết cho các trẻ mồ côi, các cụ già neo đơn tại các tỉnh v.v...

Tác phẩm “*Nhớ Mẹ Âm Thầm*” của Lê Mộng Hoàng thật quả đã ghi lại nhiều dấu ấn trong tâm khảm người đọc vì không những tác giả chỉ tưởng niệm tới thân mẫu, thân phụ mà còn nhắc tới chồng, con, bằng hữu cũ và mới cùng các hoạt động sôi nổi về xã hội, tâm linh v.v... đúng theo như lời Đức Đạt Lai Lạt Ma từng nói: “*Tình Thương và lòng Từ Bi của con người như là một tôn giáo phổ biến toàn cầu bởi lẽ Tình Thương bao la sẽ là chất liệu nuôi dưỡng giúp cho tâm chúng ta An Lạc và Hạnh Phúc.*”

Tâm Minh Ngô Tăng Giao
(Virginia, 9 tháng 12 năm 2017)

